U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **S. M.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o „stížnosti na znemožnění volby europoslanců“ ve volbách do Evropského parlamentu konaných ve dnech 5. - 6. června 2009,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 6. 2009, označeným jako „stížnost na znemožnění volby europoslanců“, navrhovatel upozornil na skutečnost, že s manželkou bydlí trvale v Pardubicích a že oba jsou po operacích srdce. Dne 14. 5. 2009 jim bylo sděleno, že mají nastoupit na léčení do lázní v Poděbradech ve dnech od 18. 5. do 14. 6. 2009. Dne 15. 5. 2009 se proto navrhovatel obrátil na Městský úřad II v Pardubicích – Polabinách se žádostí o vydání voličského průkazu, nicméně této žádosti nebylo vyhověno, protože „volební listiny jsou zavřeny“. Dne 4. 6. 2009 se navrhovatel s manželkou dostavili do volební místnosti v Poděbradech, kde jim však nebylo umožněno volit. Navrhovatel uvádí, že takto přišla volební kandidátka č. 4 o dva hlasy. Stávající volební systém proto navrhovatel označil za nespravedlivý a požádal „o dodatečné započtení do celkové volby“.

II.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), k odstranění vad podání. V usnesení navrhovateli uložil, aby označil kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby kandidáta, proti jehož volbě navrhovatel brojí. Podle ustanovení § 57 odst. 1 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů (dále jen „volební zákon“), totiž

platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu nebo do výpisu z něj. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 2 téhož ustanovení). Zároveň soud navrhovatele poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání odstraněny ve lhůtě tří dnů od doručení této výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne. Soud rovněž navrhovatele informoval o tom, že není oprávněn „dodatečně započíst" hlasy do celkového volebního výsledku a také, že pokud navrhovatel brojí proti nevydání voličského průkazu, měl postupovat podle ustanovení § 55 volebního zákona, podle něhož platí, že ve věcech chyb a nedostatků v seznamu voličů se lze do 30 dnů přede dnem voleb domáhat rozhodnutí soudu (viz § 88 s. ř. s.). Obecně totiž platí zásada, že volební proces je tvořen jednotlivými na sebe navazujícími fázemi a jejich soudní přezkum musí být koncipován v souladu se zásadou subsidiarity. To znamená, že je třeba zjednat nápravu vždy v té fázi volebního procesu, která je aktuální, protože jen takto může být soudní přezkum voleb efektivní. Proto také platí, že nelze účinně zpochybňovat volební výsledek, pokud navrhovatel předtím nevyužil ostatní procesní prostředky, které měl k dispozici.

III.

Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatel obdržel dne 17. 6. 2009, navrhovatel nijak nezareagoval.

IV.

Je tak zřejmé, že navrhovatel nevyhověl výzvě soudu a neodstranil vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Z ustanovení § 57 odst. 1 volebního zákona totiž vyplývá, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu nebo do výpisu z něj. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 2 téhož ustanovení). Z této zákonné úprav se podává, že navrhovatel jednak musí v návrhu především označit kandidáta či kandidáty, vyslovení jejichž neplatnosti se domáhá (a tito kandidáti jsou účastníky řízení). Je přitom zřejmé, že napadnout volbu je možné pouze u toho kandidáta, který byl ve volbách skutečně také zvolen. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec meritorně zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Navrhovatel však k výzvě soudu neuvedl žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a nezformuloval tak petit, kterým by se soud mohl věcně zabývat. V důsledku toho pochopitelně ani nemohl vyhovět výzvě k odstranění vad ani v dalších otázkách, které s tím nerozlučně souvisejí (viz výše popsaný obsah výzvy soudu).

Jen jako obiter dictum proto soud uvádí, že podle ustanovení § 30 odst. 2 volebního zákona volič může požádat o vydání voličského průkazu ode dne vyhlášení voleb, a to písemným podáním opatřeným ověřeným podpisem voliče, doručeným nejpozději 15 dnů přede dnem voleb obecnímu úřadu. Pokud tedy tvrzení navrhovatele odpovídají skutečnosti, právo na vydání voličského průkazu měl a proti postupu městského úřadu se mohl bránit, např. podáním stížnosti ke krajskému úřadu [§ 13 písm. e) volebního zákona].

Protože navrhovatel na výzvu soudu neodstranil ve stanovené lhůtě vady podání, které brání tomu, aby soud v řízení pokračoval, Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu